

årligt, efter regeringens opfattelse i væsentlig grad overstiger, hvad der ud fra samfundsøkonomiske hensyn kan anses for forsvarligt. Regeringen har derfor optaget forhandlinger med de kommunale organisationer om kommunernes og amtskommunernes økonomiske forhold, og der er under disse forhandlinger opnået enighed om, at der må tilvejebringes et nærmere samarbejde vedrørende investeringsbudgetteringen og de kommunale låneprogrammer.

Da det aftalte samarbejde imidlertid ikke kunne etableres allerede for de kommunale og amtskommunale budgetter for 1972-73, der ifølge loven om kommunernes styrelse skal være endeligt vedtaget senest den 1. oktober, fandt regeringen gennemførelsen af den her omhandlede lov nødvendig. Forslaget til loven var inden fremsættelsen tiltrådt af de kommunale organisationer. Samtidig har regeringen fastsat snævre rammer for kommunernes og amtskommunernes adgang til lånoptagelser både i indeværende regnskabsår og i 1972-73.

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget anbefalede det af regeringspartiernes ordførere, *Erik Hansen* (Vejle amt) (KF), *A. Chr. Andersen* (V) og *Martin Pedersen* (RV).

Ove Hansen (S) beklagede, at folketinget skulle beskæftige sig med et lovforslag, der drejede sig om tvangsregulering over for kommunerne. Når de kommunale skatter var steget så stærkt, hang det sammen med, at regeringen og folketingets flertal havde påført kommunerne betydelige udgifter. *Ove Hansen* fandt det urimeligt, at skatteloftet skulle være ens for alle kommuner uanset deres størrelse og uden hensyn til, om det var udviklingskommuner. Regeringen havde pålagt kommunerne at udfærdige flerårige budgetter, og denne planlægning blev der nu på uheldig måde gjort indgreb i. Når hans parti alligevel ville medvirke til lovforslagets gennemførelse, var det i erkendelse af, at indgreb for tiden var nødvendige:

Ømann (SF) var utilfreds med lovforslaget og dets efter hans mening for grove kriterier. Det var ikke sært, at kommunerne følte sig ladt i stikken. Tendensen til samordning mellem de kommunale budgetter og den økonomiske politik i øvrigt pegede efter *Ømanns* opfattelse hen på en skattereform, der skulle gå ud på at lade indkomstskatterne til henholdsvis stat og kommuner afløse af en enheds-skat.

Efter udvalgsbehandling vedtoges lovforslaget ved 3. behandling uændret med 141 stemmer mod 4 (*Erhard Jacobsen* (S), VS, DK), medens 9 medlemmer (SF) undlod at stemme.

64. Lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Indenrigsminister *H. C. Toft*). Lov nr. 69 af 3. marts 1971.